

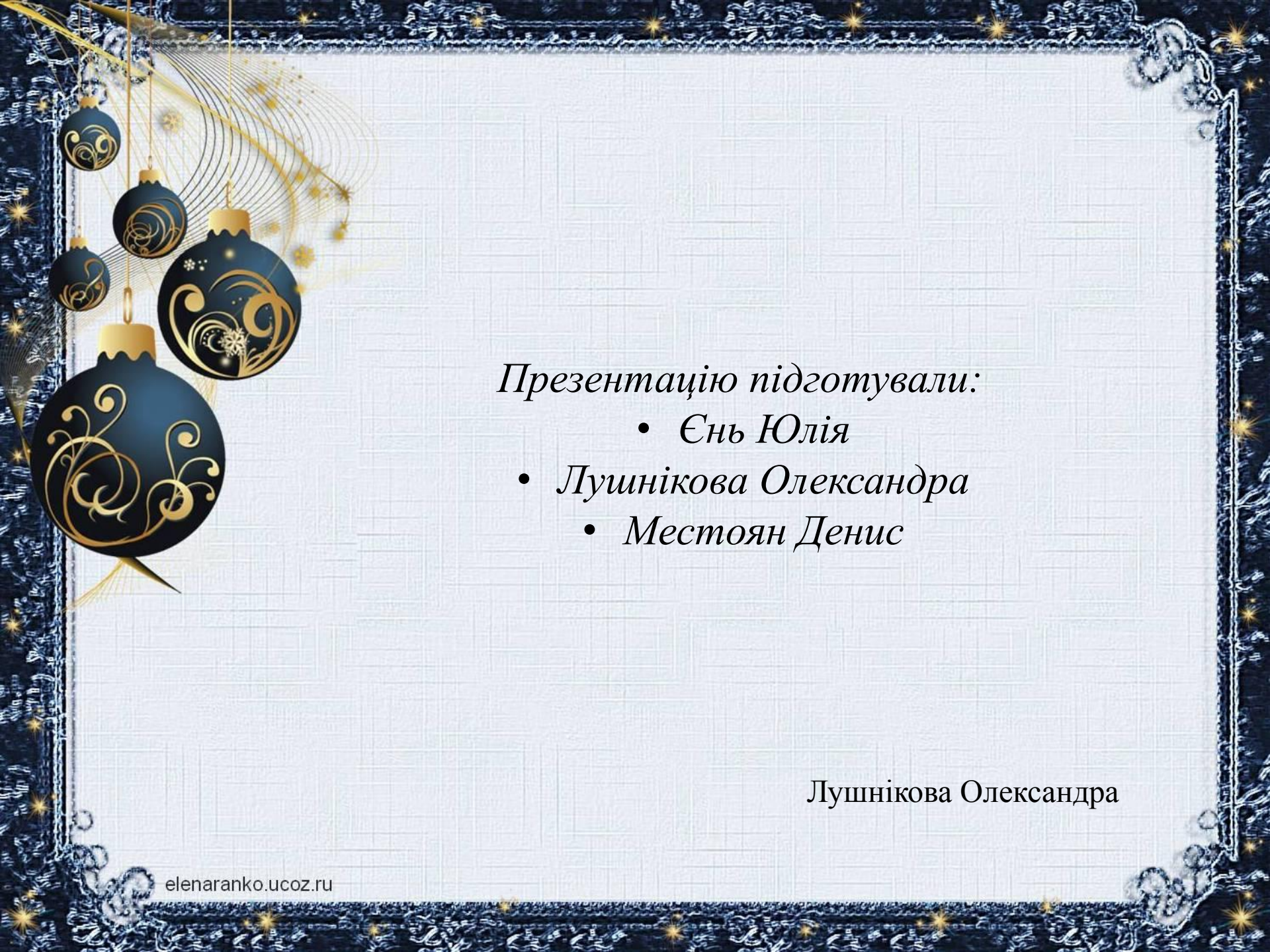
13 грудня — день
Святого Андрія
Первозванного

Єнь Юлія

elenaranko.ucoz.ru

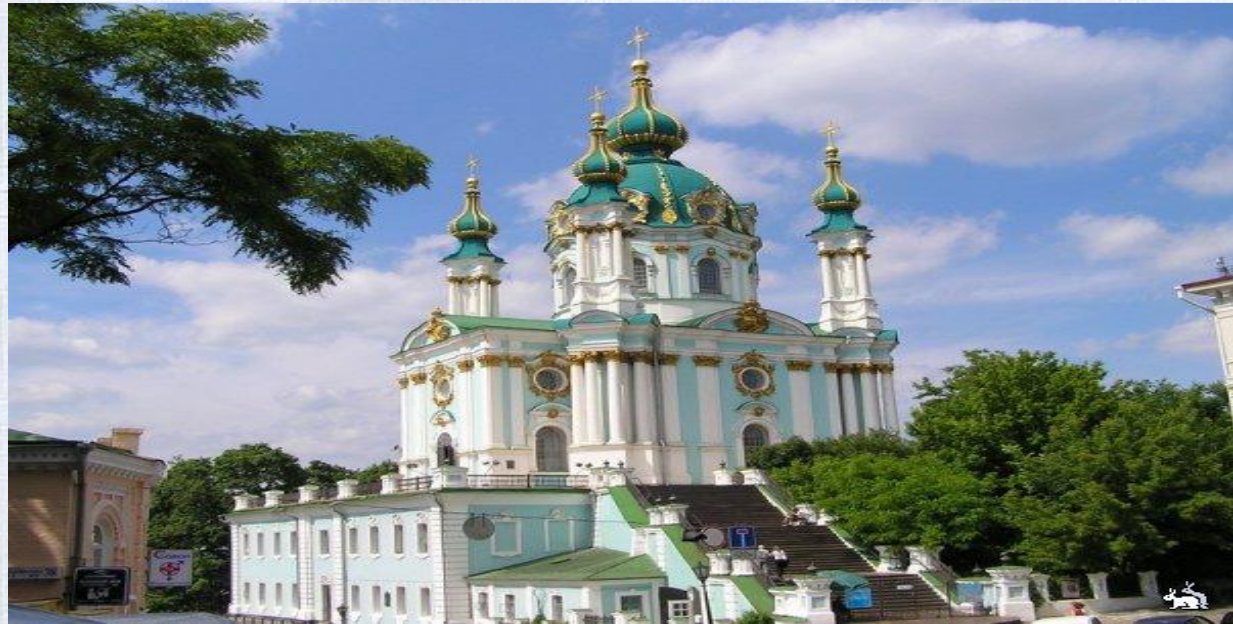
Презентацію підготували:

- *Єнь Юлія*
- *Лушнікова Олександра*
- *Местоян Денис*

Лушнікова Олександра

Власне, саме свято відзначається на честь апостола Андрія Первозданного, якого вважають не лише покровителем Української церкви, а й шанують як засновника Києва. У Лаврентіївському літописі згадується, як одного разу, відпочиваючи на березі Дніпра, святий глянув київські кручі й мовив до своїх учнів: "Бачите ці гори? На них засяє Божа благодать; тут постане велике місто, і Бог збудує багато церков...". Після цього апостол, піднявшись на гору, поставив хрест на тому місці, де зараз височіє Андріївська церква

До прийняття християнства це свято називалося Калитою. Дехто вважає, що воно походить від слова "календи". Очевидно, ми маємо справу з молодіжними вечорницькими зібраннями, які започаткувавшись 1 грудня, носили спільну назву Калити й тривали до Різдва - періоду повороту сонця на весну. В цей час найбільше вдавались до заклинань, завбачення майбутньої долі й ритуального кусання "калети".

Єнь Юлія

Дівчата на Андрія завжди гадали та прохали Андрія, щоб він подарував їм хорошого судженого

**«Андрію-Андрію,
Я на тебе коноплі сію,
Дай мені знати,
З ким їх буду брати,»**

— примовляли дівчата, сіючи на засніжену землю зернятка пшениці, коноплі, або маку. Потім набирали в жменю снігу там, де сіяли насіння, і вносили до хати. Коли сніг розтавав, лічили зернятка. Якщо кожному знаходилась пара — вийти дівчині скоро заміж.

В ніч на Андрія судженого можна було побачити уві сні. Для цього потрібно було покласти шматочок хліба, спеченого своїми руками, під подушку і промовити: «Суджений-ряджений, приходь мого хлібця скуштувати».

Єнь Юлія

